

'iets' is (in de oudere editie kwam nog een categorie 'ooit' voor). De speler links van hem geeft een getal tussen 1 en 20 en de lezer leest de aanwijzing voor die bij dat getal op zijn kaart staat. Bij een fout geraden antwoord mag de volgende speler in de kring een nummer vragen om voorgelezen te worden en op zijn beurt een poging doen om het begrip op de kaart te raden. Dit gaat zo verder tot iemand een juist antwoord geeft. De lezer krijgt nu evenveel punten als het aantal gegeven aanwijzingen en de rader krijgt het saldo tot aan 20 punten. Wordt een kaart bijvoorbeeld na 4 aanwijzingen geraden, dan krijgt de lezer 4 punten en de rader 16 punten. De spelers schuiven nu hun pion zoveel plaatsen vooruit op de scorebaan als hun aantal verdiende punten.

Onze versie

- Je hebt de doos niet nodig om het spel te spelen. Je maakt gemakkelijk een eigen versie, aangepast aan je thema of je leerlingen. Of laat je leerlingen kaartjes maken.
- Werk met 5 omschrijvingen in plaats van 20.
- Plaats de omschrijvingen opbouwend op je kaartje, zodat het begrip na 5 tips écht geraden zal worden, maar nog niet onmiddellijk na tip 1.

G R O F G E S C H U D

ELS SAS (LEERKRACHT WISKUNDE): *Als je informatie zoekt over taalgericht vakonderwijs kom je altijd de drie 'toverwoorden' context, interactie en taalsteun tegen. Als ik dat vertaal naar mijn eigen wiskundelessen, wil dat zeggen dat ik veel probeer te werken met voorbeelden uit de actualiteit of voorbeelden uit de leefwereld van mijn leerlingen. Ik laat mijn leerlingen de hoofdrol spelen in vraagstukjes die leiden tot vergelijkingen en ongelijkheden, verzin telproblemen uit hun dagelijks leven en laat hen voor de lessen statistiek op zoek gaan in de media naar nuttige en minder nuttige onderzoeken. Maar tegelijk maak ik soms ook wel vraagstukken over een onderwerp waar ze helemaal niets van weten. Door voldoende uitleg te geven of te laten opzoeken, of beter nog door er samen in de klas over te praten, wordt de context dan wel duidelijk en wordt hun leefwereld wat opengetrokken. Dit alles helpt hen de problemen te analyseren, ze kunnen het zich beter 'voorstellen' én wiskunde lijkt op die manier voor hen ook echt 'nuttiger'. Zo ben je dus niet alleen met taalgericht vakonderwijs bezig, maar ook voor een stuk met motivatie van leerlingen. En dat is mooi meegenomen.*

UIT: De Hert, W. (red.) (2008). *Taalbeleid in de praktijk. Een uitdaging voor elke secundaire school*. Mechelen: Plantyn.